

1960-02-ILR-0009-0013

ਉਹ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 488 ਆਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਦੁਆ, ਜੇ.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਜੀ ਐਲ ਚੋਪੜਾ ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1958 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 58-ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

1959 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX)—
ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ 40—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 16 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਬੀਮਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ
ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ—ਕੀ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ ਡੈਬਟਸ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਐਕਟ 1951 ਦੀ
ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬੀਮਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ
ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼
ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਜੇ ਬੀਮਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ
ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

5 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪਾਸਿੰਗ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਜ਼ ਲਾਲ ਮਾਰੋ ਸਬ-ਜੱਜ
ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਐੱਫ.ਏ.ਓ. ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤ 33,724-8-0
ਰੁਪਏ ਲਈ .

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

ਆਰ.ਐਲ. ਬਾਗਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਨੌਬਤ ਰਾਮ ਸੂਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਚੇਪਰਾ ਜੇ.—ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। (1951 ਦਾ LXX ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(2) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18(2) ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ :]

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: -

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ :]

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

“ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤੋਂ ਆਵੇਗੀ-

a) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ

(b) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1908 ਐਕਟ v 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 36,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ (i) ਕਿ ਚੋਪੜਾ ਦਾ ਬੀਮਿਤ ਮਾਲ, ਜੇ ਮੁੱਲ 33,724-8-0 ਰੁਪਏ ਦੰਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ, (ii) ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ 36,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ (iii) ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ 33,724-8-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 8 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ "ਬੀਮਾ ਦਾਅਵਾ ਬੋਰਡ ਨਿਯਮ 1952" ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਿਆਨ

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਕਮ ਬੀਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਜੇ ਫਿਰ ਦੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ 'ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ' ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਸ. ਕੁੱਪੁਸਵਾਮੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ 1935 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 205(1) v. ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ' ਦਾ ਅਰਥ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਅਮੀਨ ਬੁਦਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਤਮਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿ੍ਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਜ਼ ਨੇ ਵੀ.ਐਨ. ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਡੀ.ਕੇ. ਕਾਸਿਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 3) ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 109(ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 'ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਬਾਗਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੀ

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰਡਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਜੇ ਬੀਮਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ ਫਾਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਜੀ ਐਲ ਚੋਪੜਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ ਨਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਵਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 433-ਡੀ.

1960-02-ILR-0009-0013

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਸ਼ਿਓਰੈਂਸ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ,

ਬਨਾਮ

ਨੇਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,

Evacuee Interest (Separation) Act (LXIV of 1951) — ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਆਰਟੀਕਲ 249, 379(1) ਅਤੇ 392 — ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ — ਇਵੈਕਿਊ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਕਟ (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 19 ਦਾ XXIV) ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਇਵੈਕਿਊ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਕਟ (VI ਦਾ 1953) - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਭਾਗ V ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1952 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 392 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 249 (1) ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਤਾ 5 ਜੂਨ, 1951 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 4 ਜੂਨ 1952 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ 4 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। .

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal